

Tandemhoppning rekrytering och hopp

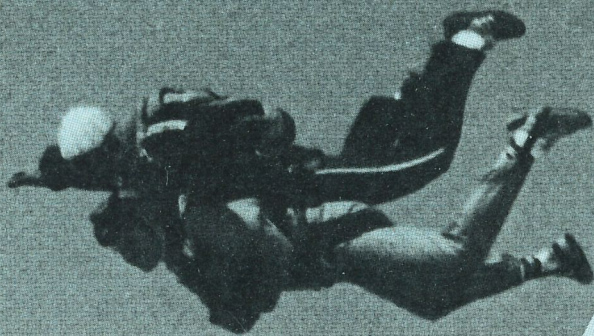
Äntligen ett system som gör det möjligt att »demonstrera» fallskärms hoppning utan att gå på kurs och utan att egentligen hoppa själv! Tandemhoppning innebär två hoppare kopplade tillsammans och under samma kalott.

I USA, tandemhoppningens ursprungsland, är den ännu inte legal. Man anser att det handlar om två hoppare, som skall ha två uppsättningar huvud- och reservskärmar. Men man arbetar för att få dispens.

Kalotten är på 367,5 kvadratfot. Passagerarens sele är fästad i »lärares» med B-12-krokar i D-ringar under 3-ringarna. Sjunket är normala 5 m/sek.

Foto: Ted Strong

Passageraren är upphängd under »läraren». På det här sättet har man gjort långa frifall också med helt oerfarna människor.

Foto: Ted Strong

revolutionerar utbildning?

Som sport har fallskärmshoppning funnits i 25 år vid det här laget. Under alla dessa år är det bara några få uppfinningar som haft en mera långsiktig påverkan. För att nämna några:

- Den styrbara fallskärmen, som gav hopparen möjlighet att landa någorlunda på rätt ställe och någorlunda säkert

- Tandemsystemet, populärt kallat »piggyback», med bägge kalotterna på ryggen. Detta innebar ökad rörlighet i frifall, bättre pålitlighet och högre säkerhet vid felfunktioner.

- Fyrkantsskärmarna, som revolutionerade sporten. De gav precisionshopparna möjlighet till cm-resultat och öppnade dörren för tex CRW.

Lika revolutionerande

Vad är det då som händer idag? Har vi något nytt att se fram emot - förutom en massa häftiga prylar?

Jo, något är på gång, något som verkligen kan revolutionera lika mycket som vingar och piggybacks. Nämligen tandemhoppning. Idén är att två hoppare använder samma rigg med en huvudskärm och en reservskärm.

Eller med andra ord: Vi introducerar möjligheten att ta med passagerare på ett hopp!

Samtliga flygsporter utom hoppning använder möjligheten att introducera genom en flygning med lärare. Oftast en spaka-själv-dag, en ballonguppstigning eller med en dubbeldrake. Detta följs sedan av en kurs i vanlig ordning. Det är ganska sent eleven får ta över själv och känna spänningen i att flyga helt på egen hand.

Så icke inom hoppning.

Fram till och med nu har vi bara haft möjlighet att träna elever mentalt på marken. För att verkligen hoppa måste de

vara fulltränade och om kursen tagit fyra timmar eller två månader tycks spela mindre roll för hur hopparen utvecklas.

Lyckade försök

Nu finns alltså utrustningen som gör det möjligt att ta med sin fru, flickvän, polare, gode vän eller bara någon whuffo upp på ett hopp, med minimal förträning.

Fram till idag har flera hundra hopp gjorts i mellersta Florida av männen bakom idén, Ted Strong och Bill Booth. Bägge arbetar inom fallskärmsindustrin och bägge har tidigare drivit utbildning. De har utbildat tusentals elever, så det är rutinerat folk det handlar om.

Man har gjort hopp med rutinerade hoppare som passagerare och man har tagit upp helt oerfarna. Man har gjort långa frifall, upp till 60 sekunder, och genomfört svängar i frifall.

Tills vidare är dock försöken illegala i USA. Det beror på, att man anser att det handlar om två hoppare och de skall ha var sin uppsättning huvud- och reservkalotter. I Europa har idén tagits upp av bl a ett schweiziskt center.

Utrustningen

Kalotten är en fyrkant på 367,5 kvadratfot, som kallas Mighty Mak. Den har nio celler och används både som huvud- och reservkalott. Det första reservdraget har för övrigt gjorts - framgångsrikt.

»Läraren» har en normal sele med två extra D-ringar strax under kalottfrigörarna och extra nedhållningsfästen på höljet.

Passagerarens sele är också normal men utan hölje och med B-12-krokar istället för 3-ringar samt nedhållningsremmar vid benkryssen.

Passageraren fäster sina axelkrokar i D-ringarna samt fäster nedhållningsremmarna och drar åt - klart för hopp.

Stabilitet?

Passageraren kommer nu att vara tajt uppfästad på »lärarens» mage och kan inte göra speciellt mycket fel. Passageraren instrueras att hålla händerna i kors över bröstet - och njuta av hoppet.

Hur det går med stabiliteten om man har en tung passagerare under en lätt »lärare» eller om passageraren drabbas av panik, är inte helt utrett. En annan fråga är hur materialet håller. Men på den punkten är tillverkarna helt säkra på sin sak.

Bättre säkerhet?

Möjligheterna med tandemhoppning är enorma.

Säkerheten kan ökas genom att vi får en mera komplett utbildning med möjlighet att träna under realistiska förhållanden tillsammans med en instruktör.

För rekrytering och allmän PR är tandemhoppningen ingenting annat än en revolution.

Jan Arvidsson, D-43